

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/42/2019
Identifikačné číslo spisu: 1215215573
Dátum vydania rozhodnutia: 29.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1215215573.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti F. Q., nar. U. a S. Z., nar. U., obidve bývajúce u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, deti matky J. Q., bývajúcej v A., zastúpenej JUDr. Laurou Bíróovou, advokátkou, s o sídlom v Bratislave, Klincová 37/B, a otca J. Z., bývajúceho v A., zastúpeného Advokátskou kanceláriou SLAMKA & Partners s.r.o., s o sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 61 P 117/2015, o dovolaní matky, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2018 sp. zn. 11 CoP 606/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Otec má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 11. júla 2017 č. k. 61 P 117/2015-246 vo výroku I. zveril maloletého F. Z., nar. U. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov tak, že otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého od nedele od 18.00 hod. v každom párnom kalendárom týždni v roku d o nedele d o 18.00 hod. nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa v roku s výnimkou sviatkov a školských prázdnin a matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého od nedele od 18.00 hod. v každom nepárnom kalendárnom týždni v roku do nedele do 18.00 hod. nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa v roku s výnimkou školských prázdnin, prevzatie maloletého sa uskutoční o 18.00 hod. v mieste bydliska toho rodiča, u ktorého sa maloletý nachádza. Počas letných prázdnin bude maloletý: v osobnej starostlivosti otca v nepárnom kalendárnom roku od 1. júla od 9.00 hod. do 15. júla do 18.00 hod. a od 1. augusta od 9.00 hod. do 15. augusta do 18.00 a v párnom kalendárnom roku od 15. júla od 18.00 hod. do 1. augusta do 9.00 hod. a od 15. augusta od 18.00 hod. do posledného dňa školských prázdnin do 18.00 hod. a v osobnej starostlivosti matky v párnom kalendárnom roku od 1. júla od 9.00 hod. do 15. júla do 18.00 hod. a od 1. augusta od 9.00 hod. do 15. augusta do 18.00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku od 15. júla od 18.00 hod. do 1. augusta do 9.00 hod. a od 15. augusta od 18.00 hod. do posledného dňa školských prázdnin do 18.00 hod., počas zimných prázdnin bude maloletý: v osobnej

starostlivosti otca v párnom kalendárnom roku od prvého dňa zimných prázdnin od 10.00 hod. do 24. decembra do 10.00 hod. a od 24. decembra od 17.00 hod. do 29. decembra do 9.00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku od 29. decembra od 9.00 hod. do posledného dňa zimných prázdnin do 18.00 hod. a v osobnej starostlivosti matky v nepárnom kalendárnom roku od prvého dňa zimných prázdnin od 10.00 hod. do 29. decembra do 10.00 hod. a v párnom kalendárnom roku od 24. decembra od 10.00 hod. do 24. decembra do 17.00 hod. a od 29. decembra od 9.00 hod. do posledného dňa zimných prázdnin do 18.00 hod., počas jarných prázdnin bude maloletý: v osobnej starostlivosti otca v nepárnom kalendárnom roku od pondelka prázdninového týždňa od 9.00 hod. do nedele prázdninového týždňa do 18.00 hod. a v osobnej starostlivosti matky v párnom kalendárnom roku od pondelka prázdninového týždňa od 9.00 hod. do nedele prázdninového týždňa do 18.00 hod. s tým, že prevzatie a odovzdanie maloletého sa uskutoční v mieste bydliska rodiča, u ktorého sa maloletý nachádza, počas veľkonočných prázdnin bude maloletý: v osobnej starostlivosti otca v párnom kalendárnom roku od piatka od 9.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod. a v osobnej starostlivosti matky v nepárnom kalendárnom roku od piatka od 9.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod. Vo výroku II. otcovi určil povinnosť prispievať na výživu maloletého F. Z. k rukám matky sumou 300 eur mesačne od 1. apríla 2015 do právoplatnosti výroku rozsudku o zverení maloletého, a sumou 100 eur mesačne od právoplatnosti výroku rozsudku o zverení maloletého. Zročné výživné za obdobie od 1. apríla 2015 do 30. júna 2017 vo výške 8 100 eur po započítaní plnení otca vo výške 4 500 eur, uložil uhradiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku III. zveril maloletú S. Z., nar. U. do osobnej starostlivosti matky. Vo výroku IV. otcovi určil povinnosť prispievať na výživu maloletej S. Z. k rukám matky sumou 300 eur mesačne od 1. apríla 2015. Zročné výživné za obdobie od 1. apríla 2015 do 30. júna 2017 vo výške 8 100 eur, po započítaní plnenia otca vo výške 4 500 eur, otcovi uložil uhradiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo výroku V. upravil styk otca s maloletou S. každý nepárny kalendárny týždeň v stredu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a od piatku od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s výnimkou školských prázdnin s tým, že otec je oprávnený si maloletú preberať v predškolskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje a po ukončení styku ju matke odovzdať v mieste jeho bydliska, počas letných prázdnin: v nepárnom kalendárnom roku od 1. júla od 9.00 hod. do 15. júla do 18.00 hod. a od 1. augusta od 9.00 hod. do 15. augusta do 18.00 hod. a v párnom kalendárnom roku od 15. júla od 18.00 hod. do 1. augusta do 9.00 hod. a od 15. augusta od 18.00 hod. do posledného dňa školských prázdnin do 18.00 hod., počas zimných prázdnin: v párnom kalendárnom roku od prvého dňa zimných prázdnin od 10.00 hod. do 24. decembra do 10.00 hod. a od 24. decembra od 17.00 hod. do 29. decembra do 9.00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku od 29. decembra od 9.00 hod. do posledného dňa zimných prázdnin do 18.00 hod., počas jarných prázdnin: v nepárnom kalendárnom roku od pondelka prázdninového týždňa od 9.00 hod. do nedele prázdninového týždňa do 18.00 hod., počas veľkonočných prázdnin: v párnom kalendárnom roku od piatka od 9.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod. s tým, že prevzatie a odovzdanie maloletej sa počas školských prázdnin uskutoční v mieste bydliska rodiča, u ktorého sa maloletá nachádza. Vo výroku VI. určil, že obidvaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok. Vo výroku VII. vo zvyšku návrh matky zamietol a vo výroku VIII. o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Po právnej stránke aplikoval § 25 ods. 1, § 28, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine. V odôvodnení uviedol, že pri zverení maloletého F. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov vychádzal z preukázanej existencie predpokladov u oboch rodičov riadne sa o maloleté dieťa starať a to ako osobnostne, tak aj materiálne a tiež z jednoznačne vyjadrenej vôle maloletého. Pri úprave styku otca s maloletou prihliadal na vek maloletej tak, aby súrodenci trávili čas u otca spoločne. V súvislosti s výživným súd prvej inštancie vzal do úvahy plnenia v nie zanedbateľnej výške, ktoré otec deťom dobrovoľne poskytoval a ktoré chce poskytovať aj naďalej. Zdôraznil, že nejde o sporadické a symbolické príspevky, ale o pravidelné plnenia dosahujúce ročne výšku cca 6 000 eur. Výšku výživného na maloletého F. upravil rozdielne, za obdobie výkonu osobnej starostlivosti matky a po právoplatnosti výroku o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti. Posudzujúc okolnosti na strane otca, že je spoločníkom v prosperujúcich obchodných spoločnostiach s poukazom na dosahovaný príjem, za dôvodné považoval určenie výživného na maloletého aj počas výkonu striedavej osobnej starostlivosti. Uviedol, že maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni otca, túto zásadu však nemožno uplatňovať len matematickým výpočtom a požadovať, aby bola maloletým deťom k dispozícii suma finančných prostriedkov

adekvátne sume, ktorou môže disponovať otec. Konštatoval, že je potrebné brať do úvahy vekový rozdiel, rozdiel medzi potrebami dospelého človeka s náročným zamestnaním a dieťaťa navštevujúceho predškolské zariadenie ako aj to, že neexistuje záruka trvalého príjmu rodiča a je obvyklé a rozumné prípadné vytváranie istých finančných rezerv. V tomto smere zdôraznil, že otec maloletým deťom pri dobrovoľnom plnení si svojej vyživovacej povinnosti k nim, zabezpečuje aj ich nadštandardné výdavky formou pravidelných vecných plnení v prospech maloletých detí. Povinnosť platiť výživné na maloleté deti určil od podania návrhu, nakoľko matka nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali spätné priznanie výživného. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku zákona č. 161/2015 Z.z. účinného od 1. júla 2016 (ďalej len „CMP“).

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 31. júla 2018 sp. zn. 11 CoP 606/2017 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa vyčíslenia zročného výživného vo výrokoch II. a IV. zmenil tak, že zročné výživné na maloletého F. Z., nar. U. za obdobie od 1. apríla 2015 do 30. júna 2017 v sume 4 650 eur, je otec povinný zaplatiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti rozsudku, zročné výživné na maloletú S. Z., nar. U. za obdobie od 1. apríla 2015 do 30. júna 2017 v sume 4 650 eur, je otec povinný zaplatiť k rukám matky do troch dní od právoplatnosti rozsudku; rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej napadnutej časti potvrdil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Krajský súd konštatoval, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, v predmetnej veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a vec v celosti správne právne posúdil. Odvolací súd dospel k potrebe zmeny iba výrokov týkajúcich sa zročného výživného na maloleté deti, v ktorých súd prvej inštancie mal správne uviesť konkrétnu sumu zročného výživného, ktorú súd povinnému rodičovi ukladá zaplatiť, pretože otec výživné na maloleté deti vo výške 150 eur mesačne na každé dieťa v posudzovanom období od 1. apríla 2015 do 30. júna 2017 zaplatil nie 24 krát, ako mylne uviedol a aj do celkovej sumy zročného výživného započítal súd prvej inštancie, ale 23 krát. Z obsahu spisu a vyčíslených nákladov a platieb preukazovaných otcom vyplýva, že otec v roku 2015 výživné na maloleté deti k rukám matky zaplatil dňa 21. apríla, 9. júla, 19. augusta, 22. septembra, 20. októbra a 22. decembra, pričom od januára 2016 platby začal posielať v pravidelných mesačných intervaloch. Zročné výživné na jedno maloleté dieťa (v danom prípade u oboch rovnako) predstavuje sumu 4 650 eur = 8 100 eur (27 mesiacov x 300) - 3 450 eur (23 plnení x 150), ktoré je otec povinný zaplatiť podľa určenej splatnosti uvedenej v rozhodnutí súdom prvej inštancie. Odvolací súd v súvislosti s výrokmi, ktorými bol maloletý F. (aj na základe jeho vyjadrení a názoru) zverený do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré ako správne poukázal. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala matka (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, a to z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V rámci nesprávneho právneho posúdenia veci uviedla ako právnu otázku „posúdenia otázky vhodnosti, resp. nevhodnosti rozdelenia maloletých súrodencov spôsobom, pri ktorom bude jeden zo súrodencov zverený do osobnej starostlivosti toho-ktorého rodiča a druhý do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.“ Konštatovala, že absentuje rozhodovacia prax dovolacieho súdu v otázke striedavej osobnej starostlivosti k maloletým deťom a konkrétne v prípadoch, kde rozhodnutím súdu dochádza k tzv. „rozdeleniu maloletých súrodencov“ pri ich zverení do osobnej starostlivosti, resp. striedavej osobnej starostlivosti.“ Uviedla, že otázka tzv. rozdelenia maloletých súrodencov bola riešená odvolacími súdmi (napr. Krajským súdom Nitra pod sp. zn. 7 CoP 58/2016 zo dňa 15. decembra 2016). Podľa jej názoru krajský (aj okresný) súd nezohľadnil vo svojich rozsudkoch argumentáciu matky o nevhodnosti rozdelenia maloletých súrodencov tým spôsobom, že maloletý syn bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a maloletá dcéra do osobnej starostlivosti matky, a teda oba rozsudky sú postihnuté vadou spočívajúcou v nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Otec v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie matky považuje za neopodstatnené.

5. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k dovolaniu sa pridržiaval svojho vyjadrenia uvedeného na pojednávaní konanom v predmetnej veci na súde prvej inštancie dňa 11. júla 2017, t. j. navrhol zveriť mal. F. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a mal. S. do osobnej starostlivosti matky.

6. Na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa s účinnosťou od 1. júla 2016 vzťahuje CMP. V zmysle § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného

sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP neustanovuje inak (vo veci, ktorá je predmetom tohto konania), dovolací súd ďalej aplikoval CSP na konanie o dovolaní matky.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie matky je potrebné odmietnuť.

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. V zmysle § 421 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

13. Podmienky prípustnosti dovolania sa delia na objektívne: a/ prípustný predmet, b/ lehota na podanie dovolania, c/ náležitosti dovolania a na subjektívne, t. j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol. Občianske procesné právo, Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

14. V Civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú upravené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

15. Dovolací súd zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovoláním matka napáda v časti pozmeňujúci a v časti potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu.

16. V danom prípade matka vyvodzuje prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

17. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

18. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP má osobitný význam korelačný vzťah medzi „právnou otázkou“ a „rozhodovacou praxou dovolacieho súdu“. Najvyšší súd už v niektorých rozhodnutiach uviedol, že „ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu vyjadrujú predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto

názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali“ (viď napr. sp. zn. 3 Cdo 6/2017, 3 Cdo 158/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 6 Cdo 21/2017 a tiež 6 Cdo 129/2017). Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I., II. a IV. vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986.

19. Otázkou relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi najvyššieho súdu, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla ustáliť rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky.

20. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

21. Uvedený dôvod prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu predpokladá, že danú právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu preto daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Na rozdiel od doterajšej právnej úpravy v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, keď výlučne odvolací súd mohol vysloviť, že je v jeho rozhodnutí riešená otázka zásadného právneho významu, na ktorú samostatným výrokom pripustil dovolanie a dovolací súd nemal oprávnenie skúmať, či skutočne ide o otázku zásadného právneho významu, ale bol oprávnený preskúmať takéto rozhodnutie odvolacieho súdu iba v rámci pripustenej otázky, súčasná právna úprava dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená, a z tohto pohľadu rozhodnúť o prípustnosti dovolania. Dovolací súd o tom, že dovolanie je z tohto dôvodu prípustné, nevydáva osobitné rozhodnutie, ale sám si posúdi túto otázku ako predbežnú a v prípade, že dospeje ku kladnému záveru, ide o prípustné dovolanie a dovolací súd bez ďalšieho preskúma napadnuté rozhodnutie a meritórne o ňom rozhodne. Predpokladom prípustnosti dovolania je dôsledné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd musí uviesť svoj názor na riešenie tejto právnej otázky (§ 393 ods. 2, 3 CSP). V konkrétnom prípade musí dovolateľ relevantne odôvodniť, že dovolanie je prípustné, pretože zásadná právna otázka nebola dovolacím súdom dosiaľ riešená, pričom dôvodom dovolania potom môže byť len otázka právneho posúdenia a spochybnenie jej vyriešenia zo strany odvolacieho súdu a ako aj odôvodnenie právneho záveru, ktorý zastáva dovolateľ (porovnaj Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1382).

22. Dovolací súd akcentuje, že po rozvode manželov (rodičov) je rozdelenie maloletých detí (súrodencov) do striedavej osobnej starostlivosti jedného z rodičov zákonnou možnosťou podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine. Podľa obsahu odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu vyplynul právny názor súdov nižších inštancií z vykonaného dokazovania a preukázaného skutkového stavu.

23. Súd prvej inštancie ako aj odvolací súd v danom prípade správne posúdili skutkový stav, na základe ktorého rozhodli o zverení do osobnej starostlivosti maloletých detí na čas po rozvode rodičov. „Právna otázka“, ktorú v dovolaní dovolateľka nastolila, t. j. „právna otázka“ vhodnosti resp. nevhodnosti rozdelenia maloletých súrodencov spôsobom, pri ktorom bude jeden zo súrodencov zverený do osobnej starostlivosti toho-ktorého rodiča a druhý do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov“ nie je otázkou právnou, ale otázkou skutkovou nakoľko podlieha zisteniu skutkového stavu. Posúdenie tejto otázky, spočíva v každom jednotlivom prípade na posúdení individuálnych, konkrétnych a v iných prípadoch sa spravidla už nevyskytujúcich skutkových okolnostiach, ktoré sú svojou povahou jedinečné a neopakovateľné. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu takáto individuálna otázka ani nemôže mať znaky zásadného právneho významu. Spoločným znakom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých je, že v týchto konaniach ide predovšetkým o záujem maloletých detí v zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Výsledkom týchto konaní by teda nemalo byť vyriešenie sporu medzi účastníkmi konania, ale zabezpečenie výsledku konania, ktorý zodpovedá najlepšiemu záujmu maloletého.

24. Z dôvodov vyššie uvedených najvyšší súd uzatvára, že vzhľadom k tomu, že matka nevymedzuje právnu otázku relevantnú z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, neostávalo najvyššiemu súdu iné ako dovolanie odmietnuť podľa § 447 písm. f/ CSP.

25 Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.